

rens redegørelse. Og dér er jeg af den opfattelse, at det er bedre at satse på de ildsjæle, frem for at alle skal være lige, og alle skal have samme muligheder. Jeg mener, at vi skal passe på, det ikke bliver ren hygge.

Det omtalte PIU-projekt viser klart, at der klart er en vis interesse. Det andet, der bliver omtalt, og som vi har hørt om tidligere i dag, volontørprojektet minder lidt for meget om kibbutzens afløser og er ikke lige sagen efter vor opfattelse.

Samlet set er der i Danmark igennem de sidste årtier sket en internationalisering, som ikke er anbefalelsesværdig; der er en ensidig fokusering på f.eks. Sovjet, Kina, Cuba og et hvilket som helst andet uland. Det er en internationalisering, som selv offentligt ansatte har deltaget i med megen fornøjelse, og de har helt sikkert lært meget. Men som tidligere omtalt så viser undersøgelsen i Mandag Morgen, at der stadig mangler en del, som kan anvendes i den værdiskabende del af det danske erhvervsliv.

Det er uhyre fundamentalt, at man i erhvervslivet har de bedst mulige uddannede, og dér vil jeg appellere til, at erhvervslivet ligesom vågner af den dvale, de åbenbart ligger i, og stiller nogle tydelige krav til undervisningssystemet om, hvad der skal foregå.

Jeg hørte en af vore medarbejdere fortælle om, at børn allerede i førsteklasse lavede projekt om Sydamerika. Det er ren romantik og ikke anvendeligt til andet end positive fordomme. Det er vigtigere, at der satses på de samhandelslande, vi har, gerne på et kvalificeret niveau og gerne tidligt, og som jeg indledningsvis nævnte helst af personer uden for det etablerede uddannelsessystem: Akademikere med speciale i sprog og kultur, erhvervsfolk ikke mindst fra eksportvirksomheder og lignende. På den måde kan eleverne muligvis lære noget væsentligt om at gebærde sig i en fremmed kultur, hvilket er det afgørende for succes.

Et stadigt sigte mod en nytteeffekt vil være bedre end blot at geare op til en helt utrolig indsats for en generel internationalisering. Vi skal stadig tænke på den danske kultur, og det danske sprog skal være i fokus. Derfor skal der tages hensyn hertil.

Addi Andersen (CD):

Undervisningsministerens redegørelse følger op på den forespørgselsdebat, Folketinget havde sidste år. Dengang kunne man konstatere, at vi her i Danmark er ganske godt med, og det er

snarere en fremadskridende videreudvikling end store epokegørende nye initiativer, som redegørelsen tegner et billede af.

For en lille nation er det en selvfølge, at man ikke kan tillade sig at sidde indelukket i egen selvtilstrækkelighed. Det har mange danskere altid vidst. Men den grad af globalisering, vi står lige midt i, gør den internationale dimension mere nærværende og påtrængende end nogen sinde.

Den teknologiske udvikling gør, at den dag måske ikke er fjern, hvor rigtig mange mennesker kan passe meget af deres arbejde fra en skærm derhjemme med hele verden som samarbejdspartner. Andre vil gå på jobsøgning uden for landets grænser i takt med den fremadskridende globalisering af arbejdsmarkedet.

Derfor er CD meget enig, når undervisningsministeren indleder med at fremhæve danske traditioner og dansk kultur. Denne kulturelle dimension må gå hånd i hånd med internationalisering og IT-udvikling, og det er efter CD's opfattelse det, der må være den overordnede strategi: at få de tre sider til at fungere bedst muligt i hinandens forlængelse.

For universiteter og andre højere uddannelsesinstitutioner er det karakteristisk, at de altid har måttet være internationalt orienteret for at sikre uddannelsernes kvalitet. De skal kunne konkurrere med udlandet, og her har advarselslamperne desværre allerede været tændt et godt stykke tid: Vi er ikke gode nok.

Det er der flere årsager til, som CD ønsker at få gjort noget ved. Eksempelvis forskermobiliteten skal under alle omstændigheder plejes og støttes bedst muligt, og den mobilitet skal gå begge veje. Det skal også være attraktivt for udenlandske forskere af fremragende kvalitet at komme her til Danmark i en årrække. Her ligger der en barriere, der ganske vist har at gøre med det skattepolitiske, men hvor CD gerne ser en forbedring af reglerne om lempelig beskatning. Alle er jo enige om, at dansk forskning skal bringes op på niveau med verdenseliten, og den sag vil vi arbejde for i CD.

De ting, som redegørelsen siger om betydningen og konsekvenserne af et udvidet netværks-samarbejde både inden for og uden for landets grænser, kan CD helt tilslutte sig.

Studentermobiliteten er den anden side, når det drejer sig om universitetsniveauet, og i CD er vi enige i de synspunkter, ministeren har fremlagt, både om, hvad vi har nået, og også om nedbrydningen af de barrierer, der er for f.eks. at få anerkendt studier i udlandet.